

ומכאן לארבעה צדדי העולם ממקום זה, והיא שולטת על הכל בסוד הלב, שהיא לב כל העולם הזה ולב העליונים, ותלויה בלב העליון, והכל הוא בלב שיוצא מחכמה עליונה. אמר רבי יצחק, שעור של זה (וארף) של זה נתבאר באותיות חקוקות של רבי אלעזר.

אמר רבי יהודה, אמר הקדוש ברוך הוא: מי שרוצה ללכת אחר יראתי, ללך אחר הלב הזה ואחרי העינים שעומדים עליה. מי הם עינים אלה? כמו שנאמר (תהלים 115) עיני ה' אל צדיקים. אבל אתם, לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. מה הטעם? משום שאתם זנים אחריהם.

אמר רבי חייא, מה הטעם כן יציאת מצרים, שפתיב אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים? אלא משום שפשיצאו ממצרים, נכנסו בחלק זה, ובזה הרג הקדוש ברוך הוא הרג במצרים. ולכן במקומו נזכר, ובמקומו הזהיר בזה. מה זה במקומו? משום שמצוה זו היא מקומה.

שנה רבי ייסא, כתוב (מכהו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. כימי? ! כיום היה צריך לו לכתב, שהרי בזמן אחד יצאו, ולא התעכבו! אלא כמו אותם ימים עליונים שהתברכה בהם כנסת ישראל, כף עתיד הקדוש ברוך הוא להוציא את ישראל מהגלות, ואז כתוב (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו לה' קראו וגו', זמרו ה' כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ. מה זה מודעת זאת? משום שעכשו נודעה זאת בעטוף מצוה. באותו זמן תודע זאת בכמה מנהגים שלה שיעשה הקדוש ברוך הוא אותות ונסים בעולם, אז כתוב

מהאי אתר. ואיהי שלטא על פלא. ברזא דלב, דאיהי לבא דכל האי עלמא, ולבא דעלאי, ותליא בלב עלאה. וכלא הוא בלב, דנפק מחכמה עלאה. אמר רבי יצחק, שעורא דהאי (מ"א ואורכא) דהאי, אתמר באתוון גליפן דרבי אלעזר.

אמר רבי יהודה, אמר קדשא ברוך הוא, מאן דבעי למהו בתר דחלתי, יהו בתר לבא דא, ובתר עיינין דקיימין עליה. מאן אינון עיינין. כמה דאת אמר, (תהלים לא) עיני יי אל צדיקים אבל אתם לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. מאי טעמא (דף קע"ו ע"א) בגין דאתם זנים אחריהם.

אמר רבי חייא, מאי טעמא הכא יציאת מצרים, דכתיב אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. אלא, בגין דכד נפקו ממצרים, בהאי חולקא עאל. ובהאי, קטיל קדשא ברוך הוא קטולא דמצרים. ועל דא באתריה אתדבר, ובאתריה אזדהר להו בדא. מאי באתריה. בגין דהאי מצוה, היא אתר דילה.

האנו רבי ייסא, כתיב (מכהו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. כימי, כיום מיבעי ליה, דהא בחד זמנא נפקו ולא אתעכבו. אלא כאינון יומין עלאין, דאתברכא בהו כנסת ישראל. כן זמין קדשא ברוך הוא לאפקא להו לישראל מן גלותא, וכדין כתיב (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קראו וגו', זמרו יי פי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ. מאי מודעת זאת. בגין דהשתא אשתמודעא זאת בעטופא דמצוה. בההוא זמנא אשתמודעא זאת, בכמה נמוסין דילה, דיבעיד קדשא ברוך הוא אתין ונסין בעלמא, כדין כתיב (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי אחד